

En 1 de gener 1820, estava de guarnició a Sevilla; el 17 a Càdis; el 20 de març a Córdoba parant-se abans a Sanlúcar de Barrameda; a 1 de desembre Ceuta. Es donà de baixa del Regiment d'Amèrica, i d'alta amb despatx de tinent al Batalló milicià de Vic, desembarcant a Barcelona per anar a prendre possessió d'aquest destí en 1 de març 1823.

Un cop retirat anà a viure a Can Maspons de la Vall.

He sentit a contar que si Jaume va seguir la carrera militar, va ser per a evitar que fos cridat a les armes el seu germà i hereu Pau. És veritat que els dos guerrejaven contra els francesos, Pau solament a l'any 1810, potser tots dos voluntàriament o per força, però és cert que en 1811 després de la caiguda de Tarragona, es cridà a les armes a tothom dels 18 als 40 anys, entrant en la lleva el mateix Pau que Jaume i podria ser que tractant-se de dos germans hi hagués excepció per un. Podria ser que la carrera militar de Jaume, tingués dues o tres gradacions, això és, període voluntari, essent un de tants guerrillers aixecats per l'exaltació dominant contra el francès, període de substitució del seu germà i període en que també voluntàriament però ja amb caràcter definitiu, prosseguís la professió militar.

El que en podríem dir tradició familiar, afegeix que quan en Jaume se'n tornà a viure a casa seva, Pau, reconegut al

seu desinterès i amor a la casa i família, va dir a tots: «Aquí mana tant o més que jo en Jaume; l'heu de respectar i obeir en tot com si fos jo mateix».

Va treballar molt per la casa, montant-hi petits tallers de fuster, manyà, etc. Ensenyà les primeres lletres als seus rebots Teresa i Pere, als quals infonia gran respecte. De l'oncle Jaume se n'ha parlat sempre a casa amb molta veneració.

Va fer testament ològraf en 4 de maig 1846, instituint hereu al seu nebot Jaume Maspons i Vilardebò i si aquest premorís al seu fill Pere Maspons i Cadafalch. Deixava 100 rals a cada un dels fills del qui l'here tés, perquè el tinguessin present en les seves oracions.

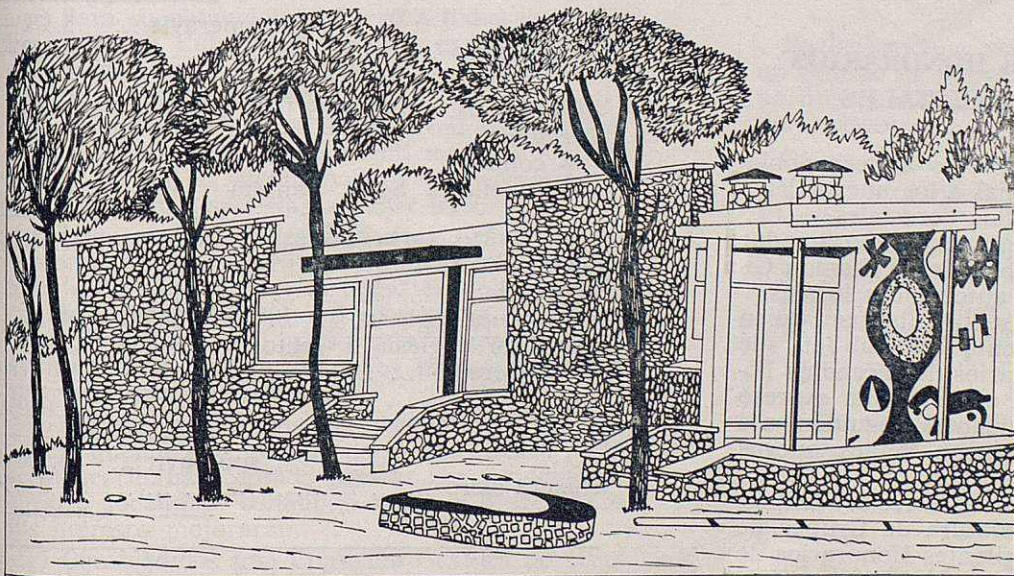
Hi ha tres documents que donen detalls en la forma vaga acostumada, del seu físic. De 12 d'abril 1824 el passaport militar per anar a Caldes. De 14 desembre 1826 una llicència per caçar per un any i d'11 d'octubre 1847 un «pase» expedit per l'Alcalde de Santa Eulàlia per viatjar dintre del radi de 8 llegües durant 4 mesos. Les senyes que posa per l'estil dels documents anteriors, són: Edad, 64 años; Estatura, regular; Pelo, cano; Ojos, pardos; Nariz, regular; Barba, media; Cara, flaca; Color, sano.

Mort en 8 d'abril de 1850, la partida de l'enterrament fa constar que morí de mort natural a l'edat de 67 anys poc més o menys.

Josep M.ª Maspons

Restaurant LA VALL

Colònia residencial Pineda de la Font d'Abril

Luxosos salons
per a
Bateigs
Primeres Comunion
Casaments
i
Banquets

Fàcil aparcament

Espaiós parc infantil

Obert tot l'any

Can Maspons de la Vall

Km. 3.500 de la carretera de Caldes a Granollers

Telèfon 99

SANTA EULALIA DE RONSANA